

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 24-08-2018
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPASO
Sagsnr.: 1805312
Dok. nr.: 664670

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. juni stillet følgende spørgsmål nr. 1139 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed endeligt besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 1139:

”Hvad er begrundelsen for at der er flere social- og sundhedsassistenter ansat på sygehuse i eksempelvis Region Nordjylland end i Region Midtjylland?”

Svar:

Ministeriet har til brug for min besvarelse indhentet bidrag fra Danske Regioner, der oplyser følgende:

”Danske Regioner arbejder for, at sundhedsvæsenet har adgang til de sundhedsfaglige kompetencer, som sundhedsvæsenet har brug for. Sådan sikrer vi, at regionerne kan tilbyde patienterne diagnostik og behandling af høj faglig kvalitet.

Det er medarbejderne i sundhedsvæsenet, der i det daglige arbejde på afdelingerne diagnosticerer, plejer og behandler patienterne og medvirker til at sikre gode sammenhængende patientforløb. Med et sundhedsvæsen, der i høj grad er karakteriseret ved tværfagligt og tværprofessionelt samarbejde omkring de samme patienter, kan de enkelte faggrupper ikke betragtes isoleret, men skal ses i relation til medarbejdergruppen som helhed.

Det er en kontinuerlig opgave for regionerne at vurdere, hvilke faglige kompetencer og med hvilken sammensætning, der er behov for i forhold til at sikre den efterspurgte kvalitet i patientforløbet, effektivt og under hensyntagen til omkostningsniveauet.

Behovene og vilkårene vil ofte være forskellige på tværs af regionerne, mellem hospitalerne og afdelingerne. Det er derfor en lokal ledelsesopgave at sammensætte personalegruppen i lyset af afdelingens opgaver, ændringer i patientpopulationens morbiditet og helbredsbehov og behandlingens kompleksitet. På den måde sikrer man, at personalesammensætningen afspejler opgavernes karakter og det fornødne kompetenceniveau i forhold til løsningen af opgaverne.

Det kan blandt andet forklare, hvorfor der er en vis variation mellem regionernes anvendelse af social- og sundhedsassistenter i den samlede personalegruppe på hospitalerne.

Generelt smitter ændrede rammer og vilkår i form af blandt andet øget specialisering, ændret sygehusstruktur, kortere indlæggelsestid for patienterne m.v. af på, hvor og hvordan de sundhedsfaglige medarbejderressourcer anvendes. I forhold til det social- og sundhedsfaglige personale har udviklingen gennem de senere år kunnet aflæses i en ændret efterspørgsel efter kompetencer i kommuner og regioner i retning af øget

efterspørgsel efter speciallæge- og sygeplejerskekompetencer. For social- og sundhedsassistenterne har bevægelserne i det samlede sundhedsvæsen blandt andet betydet et fald i regionernes efterspørgsel. Specialiseringsgraden på en given regions hospitaler kan således også have betydning i forhold til sammensætningen af personalegruppen for regionen samlet set.

Sammensætningen af faglige kompetencer afhænger også af regionernes mulighed for at rekruttere til de forskellige stillingslag. I en situation, hvor det er vanskeligt at rekruttere f.eks. sygeplejersker, kan afføde en øget efterspørgsel efter social- og sundhedsassistenter. Forskelle i rekrutteringsvilkår kan således også spille ind på forskelle i ansættelsen af social- og sundhedsassistenter mellem regioner og inden for hospitalerne i de enkelte regioner”.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Ann-Sofi Petersen